

Az 1922. évi XXIV. t. c. 15. §-a részletesen felsorolja az adómentes tartalékalapokat. Per útján követelt tartozás fedezésére alakított tartalék a 15. §-ban felsorolva nincsen és a 14. és 16. pontja szerint a 15. §-ban felsorolt tartalékalapokon kívül bármint más célra és elnevezés alatt tartalékolt összeg adóköteles.

Panaszosnak az a megjegyzése, hogy a fent számjelzett összeg tényleg fennálló tartozásnak volt tekintendő és mint ilyen, tartalékolásnak nem tekinthető, nem helytálló, mert hiszen a magasabb haszonbér megállapítása iránt folytatott per is bizonyítéka annak, hogy alperes adózó fél a felperes haszonbérbeadó követelését a per végérvényes befejezéséig maga sem tekintette tartozásnak és az adó alá vont összeget arra az eshetőségre tartalékolta, ha a per reá nézve kedvezőtlenül végződik. Amíg a panaszos által el nem fogadott magasabb haszonbér bíróság megállapítva nem volt, addig azzal a vállalat a haszonbérbeadónak nem tartozott, tehát a peresített összeget a hitelezők számlájára valóságos hitelezőként nem állíthatta be, ha pedig beállította volna, akkor a hitelezők számláján burkolt tartalékot létesített volna, mert hiszen egy még nem létező adósság beállításával emelte volna szenvedő vagyonát. Ez a burkolt tartalék is a 14. §. 16. pontja, illetőleg a 14. §. 19. pontja alapján adóköteles.

Nincsen azonban akadálya annak, hogy az 1923. évben alakított és megadóztatott tartalékból a megítélt követelés kifizetésére fordított összegek az adóalapból levonásba hozassanak abban az évben, amelyben erre a célra tényleg felhasználtak.

Különirat minősíthető-e előkészítő-iratnak? Az Illetékügyi Közlöny 1926 májusi számában e címen dr. Kierer Andor p. ü. s.-titkár igen helyesen bírálja a bírósági kezelőirodáknak azt a gyakorlatát, hogy a hosszabb különiratot, előkészítő iratnak tekintvén, azokat megleletezik azon a címen, hogy azokat az 1914. évi XLIII. t.-c. 1. §. a) pontja alapján kell felbélyegezni. Az előkészítőirat és különirat tartalmilag egyezően tényállításokat és bizonyítékokat tartalmaz, a különbség közöttük az, hogy a különirat csak tárgyalás folyamán csatolható és az előadásnak meg nem felelő különirat elfogadását a bíróság megtagadhatja. A cikk írója helyesen jegyzi meg, hogy ha a bíróság a különiratot mint különiratot elfogadja, akkor nem lehet azt bélyegzés szempontjából előkészítő iratnak tekinteni.

Általában a legnagyobb jogbizonytalanságra vezetne, ha a bírósági eljárásban a speciálisan perrendtartási fogalmakat illetékügyi szempontból máshogyan definiálnák. Ugyis sok bajt okoz az újabb pénzügyi törvényeknek az a gyakorlata, hogy az elfogadott speciálisan magánjogi fogalmakat pénzügyi szempontból eltérőleg határozzák meg. Az pedig igazán feltűnő, hogy a bírósági kezelő irodák pénzügyi szempontból quasi felülbírálják a bíró intézkedését, mellyel a különiratot ilyen minőségben elfogadta.

Sz-i.

A tárgyalási jegyzőkönyv illetékét a felperes tartozik leróni akkor is, ha az alperes által támasztott viszontkereseti követelés nagyobb, mint a kereseti követelés. (Közigazgatási Bíróság 20.972/1925.—P. sz.)

A panaszos ügyvéd az általa képviselt F. cég által a budapesti kir. törvényszéknél a Bank ellen 44,843 cseh koronáért indított perben 1924. évi május hónap 21. napján fölvetett tárgyalási jegyzőkönyvtől 9000 korona illetéket rótt le.